

Milli Birlik ve Kardeşlik Altyapısı ve Yöntem

“Milli Birlik ve Kardeşlik” Projesinde Hazır Bulunuşluk Düzeyi, Kavramsal Araçlar, Altyapı ve Barış Dili Önemlidir. Ancak Yöntem Konusu Hepsinden de önemlidir. Biz daha çok yöntem konusuna açıklık getirmeye çalışalım.

Milli birlik ve kardeşlik projesi Türkiye’de oluşturulan en yeni, en gerçekçi ve en geçerli bir hedeftir. Geçmiş toplum ve devlet yapımızda kaynaşma ve aidiyet sorunları Osmanlı’nın son dönemlerine kadar sorun olarak ortaya çıkmamıştı. Bu hedefe ulaşmak için birçok toplumsal gelişmeyi kaydetmek, sosyal yapı ve anlayışları güncellemek elzemdir. Elbette nihai amaç; çeşitli basamaklardan geçerek makro düzeyde toplumsal kaynaşmayı sağlamaktır.

Her devlet ve ona hareket kabiliyeti kazandıran her hükümet toplum üyelerinin ortak geçmiş, ortak referans, ortak kavramsal araçlar, ortak gelecek ve ortak amaçlar etrafında buluşmasını ve kaynaşmasını ister. Bunu sağlamak için de örgün ve yaygın eğitimin her basamağı için büyük paralar harcar. Sonucu kısa zamanda almak ister. Bunu ister ama uzun süreli bekleyişlere (sürece bağlı sosyal gelişmelere) klasik hükümetlerin tahammülü azdır. Çünkü kendisi kısa dönemler halinde 4’er, 5’er yıllık aralıklarla yerel ve genel seçimlerde halka hesap verir. Her Parti, vetireden ziyade kısa dönemli, somut alt ve üst yapı hizmetleriyle halkın karşısına çıkmak ve sonuç almak ister. İktidar Partisi Yeni Lider Erdoğan’ın önderliği’nde kendisini bu genellemenin dışında tutarak büyük bir risk almıştır. Toplum da her zaman Erdoğan’ın bu samimiyetinin arkasında durmuştur.

Milli birlik ve kardeşlik projesinin hayata geçirilmesi konusunda önceden acele edilmekle birlikte, konunun yeniden gündeme getirilmesinin önemine bir sosyal bilimci olarak ziyadesiyle inanmaktayım. Çok acele edildiği izlenimi verilirse bu konuda sürekli red temasını işleyenlerin işleri kolaylaştırılmış olmaktadır. Milli Birlik ve Kardeşlik sürecindeki tartışmaların daha uzun süre devam edeceği, bu durumun öğrenme ve öğretme stratejileriyle, ikna yöntemleriyle, dünyadaki konjonktürle, çevresel değişim ve dönüşümlerle de doğrudan ilişkili olduğu ortaya çıkmıştır. Kuramsal ve demokratik olarak her zaman ülkeyi yönetme gücünü elinde bulunduran ve Sayın Erdoğan’a her zaman destek veren büyük çoğunluğun ikna edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle başlıktan da anlaşılacağı üzere konu süreç işidir. Bunu başarmak; ileri derecede bilimsellik, profesyonellik, özgüven ve yenilenmenin önemine inanmakla orantılı olacaktır. Bu bakımdan Anadolu halkının deyimiyle kıldan ince, kılıçtan keskin olduğu varsayılabilir bu yolda hükümetin ve yürütmenin başkanı olan Cumhurbaşkanımızın her aşamada risk aldığını vurgulaması yerden-göğe doğrudur. Bu doğru kadar sürecin ila nihaye buzdolabında kalmayacağı da doğrudur.

Milli birlik ve kardeşlik hedefinin gerçekleşmesinde üzerinde mesai harcanması gereken öncelikli hedef kitle şunlardan oluşmaktadır;

Şehit Aileleri,
Geçmişin etkisinden kurtulamayanlar,
Gerçekçi olmayan görüşleri benimsemiş olanlar,
Duygu ve düşünceleri küntleşme aşamasında gelmiş yaşlılar,
Aşırı derecede üstünlük hissine kapılmış olanlar,
Hükümeti yıpratmak isteyenler,
Rol kaybı endişesi taşıyanlar,
Empati konusundan bihaber olanlar,

Dış odakların menfi propagandalarından etkilenenler,
Evrensel değerleri ve gerçek demokrasiyi yeterince içselleştirememiş olanlar,
Hassasiyetinin görece fazla olduğu ifade edilen insanlar (kimi bölgelere göre),
Genellik, eşitlik ve adalet konularında ikircikli tutum geliştirmiş olanlardan,
oluşmaktadır.

Türkiye’de şimdiki sorun ; algısal farklılıklar, kardeşlik değil düşmanlık hissinin depreştirilmiş olması,
,sosyal mevzularda farklı kavramsal araçlardan yararlanmamız, rol ve statü kaybı ile ilgili endişeler ve
nihayet barış yolunda toplum kesimlerin hazır bulunuşluk düzeylerinin farklı olmasıdır. Safü-pak
görünüp inceden inceye ayırıştırma işlemiyle meşgul olanların durdurulması gerekmektedir. Elbette
öncelikle farklılıkların minimize edilmesi, hedefe ulaşmayı kolaylaştıracaktır. Aksi takdirde yol
kazalarının önü arkası kesilmeyecektir. Bu Yol; kıldan ince kılıçtan keskinmiş tespit ve endişeleriyle ,
uzun ince bir yol olarak kalmaya devam edecektir.

Hayatın belirli dönemlerinde (aşamalarında) insanın sahip olması gereken özel beceri, görev, işlev ve
gerçekleri vardır. Bu dönemlerde aşılın zorluklar, kaydedilen başarılar, sonraki dönemlerdeki görev,
işlev ve başarılarına da rehberlik eder. Yani Işık tutar.

Devletlerin de belli özellikleri ve belli dönemlerde göstermesi gereken beceri, görev ve işlevleri vardır.
Hamdolsun bizim devletimiz alan hakimiyeti ve anlayış olarak bu özellikleri kendisinde mecz etme
kazanımına sahiptir. Bazıları buna edimgücü ya da performans adını vermektedir.

Vakti geldiğinde devlet bu görevleri yapamaz, işlevleri yerinde getiremezse birtakım sosyal sorun ve
sıkıntılar kronikleşmeye devam eder. Bu bağlamda Türkiye çok özellikli bir ülke olduğu
unutulmamalıdır. Bilindiği gibi eskiden devletler jeopolitik kapsamda; kalpgah, ada, denizle bağlantısı
olanlar ve kıta devletleri şeklinde tasniflere tabi tutulurdu. G-20 Zirvesi’nde artık Türkiye’nin tek bir
tasnifle açıklanamayacak kadar büyük ve önemli, özellikli ve hızlı gelişen bir devlet halini aldığı
kanıtlanmıştır. Bu bağlamda;

Türkiye, bir ada devletidir,
Türkiye, bir Avrupa devletidir,
Türkiye bir Asya Devleti’dir,
Türkiye, Ortadoğu ile birlikte anılan bir devlettir,
Türkiye, Afrika ülkelerine rehberlik ve yardım eden bir devlettir,
Türkiye, halkının genelinin Müslüman olduğu laik bir devlettir,
Türkiye, bir Cumhuriyettir,
Türkiye, yenilenmekte olan demokratik bir Cumhuriyettir,
Türkiye, bir sosyal devlettir,
Türkiye, yenilenmekte olan bir hukuk devletidir.

Bu yenilenme evresinde demokrasi ve hukuk akı kadar sosyal akıl da önem kazanmalıdır. Erdoğan’ın
başarılarının sırrı da burada aranmalıdır. Yeni Lider Erdoğan sayesinde Ülkenin ve yönetenlerin bu
gerçeği keşfi işlerini büyük ölçüde kolaylaştırmaktadır.

Bu miğfer tespitler doğrultusunda Avrupa’da Türkiye’nin özel ve önemli bir konuma sahip olduğu, ABD
ile müttefikliğinin devam ettiği, Rusya ve Çin ile ticaret ve diplomaside geçerli münasebetler
oluşturduğu, Birleşmiş Milletler çatısı altında sözü dinlenen, hatırlı bir ülke haline gelmekte olduğu,
Orta Doğu ve Afrika ülkelerinin kardeşliğine ve rehberliğine ihtiyaç duyduğu devingen bir ülke haline

gelmiştir. Bütün bunlar bir yana, ben devlet olarak her an içe kapanabilirim, şansını da bir daha geri dönmek üzere yitirmiştir. Çevresel değişim ve dönüşümlerden kendimizi soyutlayamadığımız gibi,

Salim bir kafayla gerçek bir diyalogun zihinsel, psikolojik, pedagojik, sosyal ve moral koşullarını yaratmak; gerçek kişilerin, grupların, stk'ların, siyasi partilerin, üniversitelerin, işçi-işveren dünyasının görüşlerini açıklamalarının onların hakkı olduğunu mikro, mezzo veya toplum düzeyinde öncelikle içselleştirmek de gerekmektedir.

Milli Birlik ve Kardeşlik Programı Heyeti

Türkiye; bu unsurları, değişkenleri, değerleri ve çıkarları yeniden dengelemeye ve yeni bir iç durulum yaratmaya mecburdur. Bu mecburiyeti yordamak, projelendirmek, yenilenmekte olan hukuk devleti içinde var olmak herkesin hakkıdır. Bu hakkın betimlenmesi, çerçevesi ve toplum üyelerinin karşılıklı rızasına bağlı olarak yenilenen demokratik sözleşmenin ortaya çıkması için sosyal akıl bakımından kemale ermiş adamlara ihtiyaç vardır. Bu adamlar;

İnsan hakları eğitimi almış,
Ciddi bir eğitimden geçmiş,
Toplum Psikolojisi bilen,
Çözümün gereğine inanan,
Çözüm yolunda, hazır bulunuşluk düzeyi yüksek,
İnsancıl,
Muhafazakar-demokrat,
Kendini aşmış, ihtiyaçlar hiyerarşisinde özgerçekleştirim (piramidin tepe) noktasına ulaşmış,
40 yaşını aşmış,
Geçmiş hayatında ayrımcı, ayrıştırıcı kişiliğe sahip olmadığı kanıtlanabilen,
Toplum çıkarlarını kişisel çıkarlarından üstün tuttuğu gün gibi ortada olan,
Sosyal Akıl sahibi,
Yeni yüzlü ve yeni fikirlere sahip olduğu ancak devlete ve topluma asla ihanet etmeyeceğine inanılan,
kişiler arasından,

4 Hukukçu,
1 Sosyolog,
1 Pedagog,
1 Planlama Uzmanı,
1 Psikolojik Danışman,
1 Sosyal Hizmet Uzmanı,
1 Psikiyatrist,
1 Siyaset Bilimci,
1 Ekonomist,
1 Sanatçı,
1 İlahiyatçı olmak üzere toplam 15 üyeden,

“Milli birlik ve Kardeşlik Programı Heyeti” oluşturulmalıdır. Böylece kıldan ince, kılıçtan keskin olarak algılanabilecek bu yol; sosyal aklın ve bilimin aydınlığına demokratik bir yol haline gelecektir. Bu organ, işlevsel olmalıdır. Nihai hedefe gidecek yolu aydınlatmada önemli bir görev yaptığını kanıtlama

fırsatı verilmelidir. Bunu kanıtlayacak her türlü tahkimat yapılmalıdır. Oluşturulduğunda üyelerin biri birlerine güven duydukları ve kaynaştıklarına dair emarelere bakılmalıdır. Bu heyet Parlamento, yerel ve merkezi yönetimlere toplumu kaynaştırma, toplumsallaşmayı yönetme ve yeni değerler tesis etmede danışmanlık hizmeti vermelidir.

Milli birlik ve Kardeşlik Programında üzerinde uzlaşamayan iç hukuk ilkelerini bu kurul içtihadı bağlamalıdır. Kurul kararlarını üçte iki 3/2 çoğunlukla almalıdır. Kurul anayasaya katkı çalışması sonrası için de; kısa, orta ve uzun vadeli tasarım ve projeksiyonlarda bulunmalı ve bunu merkezi ve yerel yönetimlere sürece bağlı olarak aktarmalıdır.

Bu aşama ve süreçte aşırılıklardan kaçınılmalıdır. Toplumdaki üye , grup, her türlü stk ve siyasi partiler daha uzlaşmacı bir tutuma özendirilmelidir. Bizim gibi düşünmeyenlerle müştereken geliştireceğimiz kavramsal araçlara, ölçme ve değerlendirme kriterlerine ve ortak amaçlara ihtiyacımız vardır. Bu ihtiyacı duymamak, milli birlik ve kardeşlik hedefinin olumlu değerinde bir süreç olarak işlevsellik kazanamayacağı savına yakın durmak anlamına gelir.

Toplumdaki her üyenin, ülkedeki her bölgenin sürece katabilecekleri hasletler vardır.

Hasletler bireysel düzeyde (mikro) somuta indirgenerek örnek olaylar halinde aşağıda sıralanmıştır.

Düşüncelerini, dünya görüşlerini paylaşmadığımız kişi ve gruplardan da alabileceğimiz olumlu değerinde hasletler olduğunu unutmayalım. 12 Eylül döneminde Sosyal Hizmetler Akademisi hocalığında alınıp Yozgat'a memur olarak sürgün edildim. Sağlık Müdürlüğü misafirhanesinde birlikte kaldığımız biri sosyal demokrat diğeri Marksist-Leninist iki arkadaşım vardı. Ramazan ayı süresince öğle yemeği için onlara daha güvende olmaları için çarşıda eşlik ederdim, onlar da akşam yemeklerinde benimle beraber olur, iftarı beklerdi. Unutmuş da olsam benim sahur yiyeceklerini hazırlamış olmalarından çok mütehasıs olduğumu itiraf etmek zorundayım. Onlarla formal ve informal birlikteliğim sol görüşlü insanlara saygılı olmayı, yaşayarak öğrenmemi sağladı. Hoşgörümün kuramsal alt yapısı hem dini ilkeler, hem de sosyal hizmet uzmanı olmam hasebiyle zaten hazırды. Bu aşamada mikro düzeyde insana saygının önemini yaşayarak içtenlikle kavramış oldum.

Daha öncesinde, çocukluk sayılabilecek yıllarda altı-sekiz ay süreyle içlerinde bulunduğum Yeniden Milli Mücadele grubundan dergi ve kitap okumanın önemini öğrendim. Daha doğrusu öğrenmeyi öğrendim. Okulun yerinin değişmekte olduğunu ta o zamanlarda fark ettim.

Lise ve üniversite hayatım boyunca ülkücü grubun içinde yer aldım. Bu aşamada arkadaşlık , risk almak ve sadakat ne demektir, bunları öğrendim. Hayat boyu gerektiğinde risk almaktan geri durmadım. Onun için eşim dahil çevremde cesur biri olarak tanırım.

Sosyal Hizmetler Akademisi'ndeki öğrenciliğim sırasında; çoğunluğu solcu, sosyal demokrat, görüşlere sahip hocalarımdan notla sınırlı olmak kaydıyla öğrencilere nasıl objektif davranılabileceğini, tüm çıplaklığıyla kavradım, öğrendim. Bu nedenle; 1980 yılından beri binlerce öğretmene öğretmenlik yaptım, ölçme ve değerlendirme kriterlerini öylesine içselleştirdim ki, kendi ısrarımla nota itiraz içeren tek bir dilekçe söz konusu oldu. Merak edenlere ismini verebilirim. İnsanların beni benden değil, bir de ondan dinlemelerini çok isterim.

2000'li yılların başlangıcından günümüze, değişik vesilelerle milli görüşe sahip mümtaz insanlarla temaslarım oldu, onlardan da samimiyeti, ibadet ve takvanın ne anlama geldiğini, öğrenmeye çalıştım.

Atatürk'ten; liderliğin ne demek olduğunu, özveriyi, kararlılığı, konulara bütüncül bakmayı, karizmatik bir liderin eş zamanlı olarak birçok sorun alanını birden nasıl yönettiğini, öğrendim.

İnönü'den; savaş sürecine girmiş dünyadan bir ülkenin ince bir diplomasiyle nasıl soyutlanabileceğini, korunabileceğini öğrendim. Kazım Karabekir'e Darül-eytamlar konusunda yazdığı mektuptan zerafeti ve hakkı teslim etmenin ne demek olduğunu öğrendim.

Özal'dan; "Allah'ın ipine sınıksız sarılıp" bölünüp parçalanmamanın ve modernleşmenin önemini öğrendim. Dindarlığın kalkınma ve moderniteye mani olmadığını, Cumhurbaşkanı ile aynı safta namaz kılınabileceğini öğrendim.

Erdoğan'dan ; " muhafazakar demokratlıkla yenilikçiliğin nasıl mecz edildiğini, yenilenecek bütünleşen Türkiye" gerçeğini, bir ülkenin Dünya 1.Ligine nasıl çıkarılabileceğini ve biraz da pragmatizmin önemini, ve sosyal aklı öğrendim.

Rahmetli annem ve babamdan; "başkalarına yük olmadan" da yaşanabileceğini, öğrendim.

Eşimden ; "her şeyin diplomalardan ibaret olmadığını", öğrendim.

Kızım ile ilgili olarak "sabretmenin " sık sık Kuran'da neden vurgulandığını, öğrendim.

Oğlumun ilmine bakarak "ilim sahibi olmanın önemi ve farkını ", teknikle sosyal aklın nasıl bütünleştiğini, öğrendim.

Gelinimden uygulamada hanımefendiliğin ne demek olduğunu, öğrendim.

Torunlarım Şükriye Nur, Mehmet Han ve Sıla Nur'dan çocukların Allah'ın (cc) en önemli lütfü olduğunu ve yaşama sevincinin nasıl sürdürülebilir hale getirdiğini öğrendim.

Çok içten itiraf ediyorum. Öğrencilerimden de öğretmenliği öğrendim.

Karadenizli arkadaşlarımdan; tez canlılığı, geçmişi irdelemeden kolayca nasıl dost olunabileceğini, sözünün eri olmayı, öğrendim.

Benimde içinde bulunduğum İç Anadolu insanından; karşımızdaki insanlarla ilgili olarak toprağa yakın durmayı, ön yargılı olmamayı, güven duymayı ve hayat boyu özveriyi, öğrendim.

Doğu'daki arkadaşlarımızdan; misafir severliği, paylaşmayı, sabretmeyi, mahrumiyet, mağduriyet ve dezavantajlara rağmen hak aramanın önemini ve sabretmenin ne demek olduğunu, öğrendim.

Batı'daki arkadaşlarımdan kendine zaman ayırmayı, ferdiyetçiliği ve Türkiye'nin Avrupa yüzünün nasıl bir şey olduğunu, insanların tercihlerine saygılı olmayı, öğrendim.

Herkes bilmelidir ki; mikro, bölgesel ve makro düzeylerde haslet zengini bir ülkeyiz. Biz yeni değerler yaratmakla birlikte (müceddit) kristalize olmuş, var olan kendi maddi ve manevi değerlerimizi, evrensel değerlerle buluşturmaktan çekinmemeliyiz.

Kamu Denetçiliği aday adaylığım sırasında özgeçmişimi ve diğer bilgileri TBMM İnsan Hakları ve Dilekçe Komisyonu üyelerinin hepsine ayırım yapmaksızın gönderdim. Hepsinden yazılı olarak seçilmemde bana yardımcı olmalarını içtenlikle istedim. Ben böyle yapmadan yapmasaydım içten içe

kahrolurdum. Ayrımcılık; öğretmenlik mesleğinde yok, bilimde yok, dinimizde yok, kültürümüzde yok. Gerçek bir demokrasi de hiç mi, HİÇ yok.

Okulöncesi, ilkokul, ortaokul, lise ve yükseköğretim düzeylerinde her bölgeden sayıları on binleri bulan öğretmen-öğrencilerime ayrıştırıcı değil kaynaştırıcı ilke ve değerleri kazandırmışımıdır.

İslam Dini'nin Milli Birlik ve Kardeşlik Sürecine Müspet Değerde Önemli Katkıları Olacaktır.

Dinimizde Hz.Adem ile Havva'dan yani aynı aileden geldiğimize inanılır. Renk ve dil farklılıkları önemsizdir. Kuran'da Hz. İbrahim'in milletinden dolayısıyla milliyetçilikten bahsedildiği iddia edilebilir. Ana-baba, kendi ailemiz, yakın çevre, uzak çevre gibi aşamalı kriterler millet anlayışının alt basamakları olarak nitelenebilir. Ancak her mü'min bilmektedir ki, etnisiteye dayalı milliyetçilik dini ilkelerimizle örtüşmemektedir.

İslam'da gayri mümkünü mümkün hale getirmek ve insanların kişiliklerini değiştirmek yoktur. Geri zekalı bir insanı üstün zekalı hale getirerek gayri-mümkünü tatbik etmek gibi bir anlayış da yoktur. İslam dini bireyin kişiliğini dikkate alan oldukça gerçekçi bir dindir. Dinimiz süreçte izlenecek yola rehberlik edecek, bizim mümkün olanın üzerinde durmamızı sağlayacaktır.

Eski ve milli dinler başlangıçta sulh ve sevgi telkin etseler ve dinin içinde olmasa da bugün hala putperest ve dinsiz nesillerin etkisiyle renk, doğum ve ırk üstünlüğü kompleksi taşıyanlar vardır.

(Muhammed Hamidullah, Çev.Kemal KUŞCU; İslam'da Devlet İdaresi, Nur Yayınları, Ankara, 1979, s.88-91)

İslam Dini Başından itibaren ırk, renk ve dil farklılıklarını kaldırmış ve kardeşliği alem şümul hale getirmiştir. Mesela ;

Müminler ancak kardeşlerdir, o halde iki kardeşinizin arasını (birbirleriyle bozdukları takdirde) bulup barıştırın. Allah'a karşı vazifeleriniz gözetiniz ki rahmetine nail olasınız. (Hucurat:10)

Hepiniz toptan, sınıksız Allah'ın ipine sarılın ve parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın, Hani siz bir birinizin düşmanları idiniz de, O kalplerini dostlukla birleştirmişti. İşte O'nun nimeti sayesinde kardeş olmuşunuz ve yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böylece apaçık bildiriyor, ta ki doğru yola eresiniz.(Ali İmran :103,

Allah'a ve O'nun Resülüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zaafa düşersiniz. Rüzgârınız kesilip gider. Bir de sabır ve sebat edin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir. (El Enfal : 46)

Hakikat bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben rabbinizim o halde bana kulluk ediniz. (Enbiya:92)

Ayrıca Kur'an insan kardeşliği görüşünü getirmiştir. Ey İnsanlar sizi tek bir candan vücuda getirdik (Nisa:1), Ey İnsanlar hakikat biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık, sizi sırf birbirinizle tanışasınız, fark edilesiniz diye milletlere ,kabilelere ayırdık. Şüphesiz ki, sizin Allah nezdinde en şerefli olanı takvaca en ileride olanınızdır. Hakikat Allah her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır. (Hucurat: 13)

Bilim Adamları ve Gelişmiş Üniversiteler YÖK'ün eşgüdümüyle Sürece Daha Somut Katkılar Verebilmelidir.

Medya bu süreçte en önemli rolü oynamaktadır ve oynamaya devam edecektir. Malumu ilana gerek olmadığı için ayrı bir başlık açmadık. Tanınmış, kamuoyunun itimadını kazanmış bilim adamları saha araştırmaları ve kendi analiz-sentez, değerlendirme ve kanaatlerini de işe koşarak sürece aktif katkı sağlamalıdır. Sosyal aklın ışığında bilim yolu nasıl bir yoldur, halk anlamalı ve rahat bir nefes almalıdır. ABD'de temas ettiğimiz pedagogların çoğu başkan düşünüyor ki, şeklinde bir konuya başlarken biz de sözde eğitimciler konulara Erdoğan eleştirisi ile başlamak ve hatta bu eleştirileri sınavlara konu etmek cüreti bile gösterilebilmektedirler. Milli Birlik ve Kardeşlik süreci ile ilgili olarak sınırlı sayıdaki yüzü eskimiş görsel bülbüller dışında, her ne hikmetse başta üniversitelerimiz olmak üzere kamu oyu bütünüyle sessiz-sedasız, neler olacak? Bekleyelim. Görelim, havasındadırlar. Bu hava asla sağlıklı bir görüntü olarak nitelenemez. Mesela Üniversite; halkın % 100'nün her gün yediği ekmele, içtiği suyla, etle, sütle, yeni oluşan mesleklerle ve iş alanlarıyla uğraşmadığı gibi terör konusuyla da hiç uğraşmamıştır. Oysa toplumun kaynaştırılması bağlamında ülküsel amaçlarının başında bu konu gelmelidir.

Sonuç ve Kanı :

Milli Birlik ve Kardeşlik Programı Heyeti yeni yüzlü olmalı, hangi görüşte olduğu önceden bilinen önyargılı bilim adamları arasından değil, kategorize edilen uzmanlık alanlarında, temayüz edip-etmedikleri dikkate alınarak belirlenmelidir. Seçilen 15 kişi kamuoyuna açıklandığında; toplumun büyük bir çoğunluğu yani on binlerce meslek elemanı, esnaf-sanatkar, işçi-köylü, sağcı-solcu, genç-ihtiyar, doğulu-batılı, güneyli-kuzeyli ve kadın-erkek herkes, bu iş, işte şimdi olacak, hissine kapılmalıdır.

Heyet; Her insanın, her örgütün, her girişim ve gelişmenin ön yargısız sürece müspet katkısının olabileceği varsayımı ile hareket etmelidir.

Milli Birlik ve Kardeşlik Heyeti; siyasi partilerin, stk'ların ve çeşitli girişim gruplarının ulaşmakta güçlük çektikleri şehit aileleri, ölen örgüt mensuplarının aileleri ve hassasiyeti olduğu varsayılan kimi bölge insanlarına ulaşabilecek donanımına sahip olmalıdır. Bu heyet; insan kaynakları, bütçe ve deneysel alan araştırmacıları istihdam etme bakımından ileri düzey mezuniyet sahibi olmalıdır.

Heyet; siyasi partilerle ve politik iktidarla eşgüdüm halinde çalışabilme özelliğine de sahip olmalıdır.

Milli Birlik ve Kardeşlik Heyeti, Hükümet ve Siyasi Partiler Yeni Türkiye kavramından ziyade Yenilenen Türkiye Cumhuriyeti kavramını tercih etmelidir, diye düşünüyorum. Konu içinde vurgulamaya çalıştığımız gibi süreç sonunda sadece bizim hukuk devleti ve demokrasi anlayışımızda bazı güncellemeler olacaktır. Yeni eskiyi çağrıştırmakta, insanlar, örgütler ve çıkar odakları ne kazanırım, ne kaybederim kaygısına kapılmaktadır. Bazıları aman acele edelim sürecin dışında kalan kaybeder savını işlerken, bazıları da bekleyelim, görelim demektedir.

Bizim için vatan, bayrak, cumhuriyet, sosyal devlet, laik devlet, demokratik devlette aşlamayacak sıkıntılar yoktur. Hukuk devleti ilkelerinin çoğu da içselleştirilmiştir. Ülkenin, bölgenin ve günümüz

koşullarının gereği demokratik devlet ilkelerinin bir kısmı fitneye fırsat vermeden daha geçerli ve gerçekçi hale getirilecektir.

Sayın Erdoğan'ın Avusturya'da Medeniyetler İttifakı vesilesiyle ifade ettiği, G-20 Zirvesi'nde yaptığı çerçeve konuşmalardan anladığımız gibi biz bu konuları başardığımızda; bu tür sorunları olan ülkelere de, dünya ya da model teşkil edeceğiz. Bu başarının asimetric etkisini hesaplayabilecek bilim adamlarının da henüz yetiştiği kanaatinde değilim. Biz uhuvvet anlayışımız doğrultusunda; birlikte yaşama arzusu taşıdıkça, tek bayrak, tek vatan, tek millet, tek devlet diyebilen vatandaşlar oldukça endişe ve kaygıya mahal yoktur.

Eğitimin makro düzeydeki açık işlevlerinin en önemlisi, toplumu kaynaştırmaktır. Tasarımı bu bağlamda yapmak, bu hedefe kilitlenmek nihai sonuç olarak anlaşılmalıdır.